

Den Internationale Fredskoalition udsender 'Uafhængighedserklæring om forestående atomkrig: Begynd forhandlinger om fred nu'

3. juli 2024 (EIRNS) – Den Internationale Fredskoalition (IPC) udsendte følgende erklæring, dateret 4. juli, og opfordrede til underskriftsindsamling:

Den Internationale Fredskoalition

Uafhængighedserklæring om overhængende atomkrig:

Begynd forhandlinger om fred nu

Skriv gerne under her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

4. juli – Vi, de undertegnede, hilser det fornyede fredsinitiativ fra Den Russiske Føderations præsident, Vladimir Putin, velkommen, som det blev præsenteret i hans tale i det russiske udenrigsministerium den 14. juni 2024. Vi opfordrer til, at der straks indledes en diplomatisk proces, uanset den nuværende tilstand af fjendtligheder mellem NATO/Ukraine og Rusland.

Tiden er af afgørende betydning. Enhver yderligere optrapning øger faren for, at den nuværende storbrand vil spredes til en krig i hele regionen eller endog en atomkonfrontation, og det langt hurtigere end man kunne forestille sig. For at sikre at det ikke sker, bør vi følge dette råd: "Lad os aldrig forhandle ud fra frygt. Men lad os aldrig frygte at forhandle. Lad begge sider udforske, hvilke udfordringer der forener os,

i stedet for at uddybe de problemer, der splitter os.”

Disse ord fra den amerikanske præsident John F. Kennedy blev gentaget af hans modstander, den russiske premierminister Nikita Khrusjtjov, i et brev, han skrev til JFK: “Jeg har deltaget i to verdenskrige og ved, at krigen først slutter, når den har skåret sig vej gennem byer og landsbyer og bragt død og ødelæggelse i sit kølvand.” Det har været den unødvendige pris i denne krig, en krig, der kunne have været afsluttet for over to år siden, i slutningen af marts 2022. I stedet blev det allerede forhandlede forslag om fred mellem Rusland og Ukraine skudt i sæk gennem den britiske Boris Johnsons og NATO’s klart dokumenterede indgriben. Hundredtusinder af liv blev unødigt ofret som følge heraf.

Putins forslag fra 14. juni 2024 er verdens mulighed for at “komme tilbage på sporet”. Det kan vise sig at være det første skridt i retning af at skabe en ny international strategisk arkitektur til at erstatte den nu døde “unipolære” konstruktion efter 1989/91. Fredsinitiativet den 14. juni er en efterfølger til en række mislykkede, saboterede, men vedholdende fredsforsøg, som åbent blev dokumenteret for verden i indgåelsen og forsøget på at gennemføre Minsk-2 i 2015, samt i viljen til at forhandle selv efter indledningen af Ruslands særlige militære operation den 24. februar 2022. Det sås i traktaten fra marts 2022, der blev underskrevet af både russiske og ukrainske officielle repræsentanter, men aldrig blev vedtaget på grund af Boris Johnsons imperiale indblanding.

Vi erklærer hermed, eftertrykkeligt, at målet om at opløse Rusland, ved at bruge Ukraine-konflikten som springbræt til et regimeskifte i landet, helt klart er en gal mands foretagende i en tid med atomvåben. I betragtning af de lidelser, der er forårsaget af krig og aggression, og faren for at denne konflikt optrappes til en tredje verdenskrig, er bred støtte til dette initiativ et vigtigt udtryk for alle rationelle menneskers vilje til at overleve.

Krigsmageriet og de profit- og hævdrevne opfordringer til at besejre Rusland er baseret på den fejlagtige antagelse, at krigsskuepladsen – herunder atomkrig – kan begrænses. Det var imidlertid ikke tilfældet i hverken Første eller Anden Verdenskrig. Med nutidens militære kapacitet, som kan

nå ethvert mål i verden på kortest mulig tid, er en sådan antagelse om “begrænset krig” et bevis på en enorm fejlvurdering af virkeligheden i vores tid. De, der opfordrer til krig og er imod forhandlinger, tror fejlagtigt, at de måske har en sikker chance for at overleve. I atomkrig er der ikke noget gemmested.

For at gentage: Vi opfordrer indtrængende til, at der straks indledes en diplomatisk proces, uanset den nuværende krigstilstand mellem NATO/Ukraine og Rusland. Til dette formål opfordrer vi Ukraines Rada til at tilbagekalde ordren, der forhindrer direkte forhandlinger med Rusland. Vi støtter fuldt ud opbygningen af en ny sikkerhedsarkitektur for Europa, og ja, for hele verden. Vi opfordrer indtrængende de stridende parter – og dem der har en støttende rolle – til at mødes i god tro for at forhandle en varig fred baseret på gensidigt fordelagtige økonomiske relationer mellem de involverede lande.

Konkret anbefaler vi følgende skridt:

For det første, at påbegynde indledende diskussioner baseret på det russiske fredsforslag fra 14. juni 2024.

For det andet, baseret på fremskridt i disse indledende diskussioner, at søge den tidligst mulige erklæring om en aftalt våbenhvile i konflikten.

For det tredje, når betingelserne for en aftalt våbenhvile er sat på papir, at styrke tilliden gennem en ny økonomisk arkitektur, der omfatter kræfter uden for konflikten, som har fremsat forskellige forslag til fremme af fred.

Vi må, i forbindelse med disse forhandlinger, ikke bare huske, men også forpligte os til at følge læren fra den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen: En varig fred kræver, at man tager hensyn til "den andens interesser" og alle andres for den sags skyld. "Intet problem i den menneskelige skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde." Det var Kennedys og Khrusjtjovs overbevisning, da de som ledere stod over for et øjeblik, hvor de sammen kunne have udslettet alt menneskeligt liv, måske for altid. De forhandlede, og menneskeheden sejrede. Vi står, måske ikke endnu, men meget tæt på det samme sted nu. Vi må ikke fejle.

Skriv gerne under her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Betyder den 4. juli noget som helst?

2. juli 2024 Når USA nærmer sig fejringen af den 4. juli i anledning af Uafhængighedserklæringen fra det Britiske Imperium, er det på sin plads med et par tanker. En fjollet tanke, som man bør droppe, er, at grundlæggerne anskaffede sig verdens største flåde og militærstyrke, fordi de fik for lidt i skat. Folk glemmer, at indvendingen var mod "beskatning uden repræsentation". Når mennesker ved, at de er i stand til at gøre mere i løbet af deres levetid end blot at levere råmaterialer til kloge mennesker, og i stedet er i stand til at overveje handlingsplaner for deres samfund og deres nation, som fremadskridende udnytter menneskehedens højere kultur- og færdighedsniveauer, bliver det svært at holde dem i kolonial underkastelse.

Den 3.-4. juli samles 25 nationer til møde i Statsoverhovedernes Råd i Shanghai Cooperation Organization i Astana, Kasakhstan, hvor de bl.a. diskuterer organisationens voksende antikoloniale og udviklingsvenlige succes, som bl.a. repræsenteres af Kinas monumentale Bælte- og Vej-projekt. Faktisk var det i Astana, den 7. september 2013, at Beijings nyvalgte præsident Xi Jinping annoncerede sin plan for "Silkevejens økonomiske bælte", som snart ville få følgeskab den 4. oktober 2013, da han i Jakarta annoncerede "Det 21. århundredes Maritime Silkevej": Disse to, verdens største infrastrukturprojekt, blev snart berømt som Bælte- og Vej-initiativet for landets langsigtede, infrastrukturelle, fattigdomsbekæmpende projekter, der tilbydes i hele verden. Selv om det ikke var en del af Bælte- og Vej-initiativet, var Xis vision for Kinas udvikling om at udrydde den dybeste fattigdom blandt 800 millioner af landets borgere inden 2020 ikke mindre genial.

De amerikanske grundlæggere ville være meget stolte.

Så hvorfor diskuterer deres efterkommere, om Joe Biden eller Kamala Harris, eller hvem det nu er, kan vinde over Donald Trump i en konkurrence om, hvem der bedst kan nedkæmpe Kina eller Rusland? Hvornår erobrede det Britiske Imperium USA og gjorde os til en bølge for imperial undertrykkelse? Og hvornår har amerikansk uafhængighed og frihed fjernet sig fra glæden ved at udvikle alle vores kræfter og modent vælge den bedste kurs fremad?

I dag var der en bemærkelsesværdig og mærkelig begivenhed i Kiev. Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj mødtes med sin nabo, Ungarns premierminister Viktor Orbán. Sidstnævnte har været på Kievs liste over fjender i et stykke tid nu – både den berygtede Myrotvoret's-hitliste og Center for Countering Disinformation (CCD)'s sorte liste. Som en person, der har vovet at lytte til Ruslands bekymring for, at Europa har brug for nye sikkerhedsordninger, hvor et lands sikkerhed ikke er baseret på at mindske naboens sikkerhed, er Orbán blevet

udpeget som en russisk agent, som i krigstid kan og bør bringes til tavshed med alle nødvendige midler. I går overtog Orbán og Ungarn formandskabet for EU-Rådet i de næste seks måneder, og hans første store indgreb var at forsøge at kvæle Europas fremstød for en udvidet krig, hvilket fik ham til at opsøge sine erklærede fjender.

Mindre realiseret, men måske mere risikabelt, mødtes præsident Zelenskyj med Orbán og var blandt andet vært for en fælles pressekonference. Det er Zelenskyjs eget præsidentkontor, der huser hans nationale sikkerheds- og forsvarsråd, som via sin CCD-enhed udpeger Orbán som en offentlig fjende. Bortset fra Orbáns dristige indgriben, hvad skal man så mene om, at Zelenskyj optræder offentligt sammen med Orbán, og at Orbán opfordrer til at kickstarte fredsforhandlingerne ved at indlede en våbenhvile med en deraf følgende deadline – bare for at sætte skub i tingene?

Zelenskyjs fem år ved magten har gjort ham respektløst stridbar over for næsten alle, bortset fra den hårde kerne af revanchister i Ukraine, dem der fejrer nazi-kollaboratøren Stepan Bandera, dem fra Azov-brigaden med deres symboler baseret på det nazistiske hagekors. I fem år har de sagt: "Spring", og Zelenskyj har spurgt: "Hvor højt?" Alt dette er for at understrege, at der er en vis grund til at tro, at Zelenskyj måske spekulerer på, om han har en udvej fra det hjørne, han har malet sig selv op i.

Har Vesteuropa en udvej fra sin selvdestruktive "russofobi" og økonomiske ruin? Har USA, for den sags skyld, en måde at slukke for den tilsyneladende endeløse sæbeopera, der kaldes politik?

Et par positive tanker om den oprindelige 4. juli, hvor det at befri verden fra imperialistisk herredømme var en god ting, er et fremragende vendepunkt, en fin og korrekt brug af kultur. Til at begynde med er her en 4. juli-fejring af en kandidat til det amerikanske senat i New York, Diane Sare, den eneste i

øjeblikket, der kan antænde en ægte og varm ild for den rigtige 4. juli.

Foto: Signing of Declaration of Independence by John Trumbull.

Tidligere udenrigsministre støtter retsopgør om “moralisk forkert” våbeneksport til Israel

Fra EU repræsentation i Danmarks hjemmeside 3. juli 2024 – For nylig har Mellempfolkeligt Samvirke, Amnesty International Danmark, Oxfam Danmark og den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq lagt sag an mod Udenrigsministeriet og Rigspolitiet i sagen om den danske våbeneksport til Israel, skriver Information. Både Mogens Lykketoft, Villy Søvndal og Martin Lidegaard støtter sagsanlægget, da de mener, at det er moralsk forkert og samtidig kan det “meget vel” være et brud på internationale regler. Det er dog endnu ikke afgjort, om organisationerne får lov til at føre sagen, men i en lignende sag i Holland fastslog en appelret i Haag, at der er en klar risiko for, at Israels F-35-kampfly bliver brugt til at krænke den humanitære folkeret under bombardementerne af Gaza og derfor pålagde domstolen Holland at standse al eksport af dele til de israelske fly. Udenrigsministeriet skriver i en skriftlig kommentar: “Det er fortsat Udenrigsministeriets vurdering, at Danmarks tilgang til eksportkontrol, også når det gælder F-35-programmet, er i overensstemmelse med Danmarks EU-retlige og

internationale forpligtelser i øvrigt. De to retssager om disse spørgsmål må nu gå deres gang ved domstolene.”

Information bringer en kommentar af Villy Søvndal, Martin Lidegaard og Mogens Lykketoft, tidligere udenrigsministre for hhv. SF, De Radikale og Socialdemokratiet. De skriver blandt andet: “Blodbadet, der er på vej ind i sin niende måned, er ubærligt at være vidne til. Og burde for længst have været bragt til ophør gennem massivt pres fra USA og Israels andre allierede, herunder også Danmark. Ubærligt er det ligeledes, at Israels uproportionale krigsførelse gennemføres med våben leveret af vestlige demokratier, herunder Danmark. Dette er ikke bare moralsk forkert. Den danske våbeneksport til Israel kan også meget vel være et brud på de internationale regler for våbenhandel, som Danmark har tilsluttet sig. Hvorvidt det er tilfældet, skal de danske domstole nu tage stilling til. Og det støtter vi. Vi bakker således op om de fire civilsamfundsorganisationer, der har sagsøgt den danske stat – eller mere præcist Udenrigsministeriet og Rigspolitiet, der har ansvaret for at udstede tilladelser til eksport af våben. [...]

Vi håber, at retten vil sikre en effektiv kontrol med Danmarks overholdelse af reglerne for våbeneksport. Der er brug for at få afklaret, om Danmarks eksport af militært udstyr til Israel er lovlig. Og om de eksisterende eksporttilladelser er ugyldige og skal tilbagekaldes. Konkret handler det om, hvorvidt våbeneksporten til Israel strider mod EU's fællesregler for våbeneksport og FN's våbenhandelstraktat. Ifølge EU's fællesregler er det forbudt at godkende våbeneksport, når der er en klar risiko for, at udstyret kan blive brugt til blandt andet krigsforbrydelser.” Information, s. 4,17 (03.07.2024)

Foto: Robert Sullivan, Flickr

Tom Gillesbergs skrifter: Evighedens samtidighed

I anledning af Schiller Instituttets formand Tom Gillesbergs 60 års fødselsdag den 30. juni 2024, har vi samlet Toms skrifter.

Cantors transfinitte tal, 1995

Den danske hjælp til Schiller The Danish Help to Schiller How the Danish Marquis de Posa and Don Carlos saved Friedrich Schiller, 2004.

Vitus Bering and the Rediscovery of America Vitus Bering og rejsen til Amerika, 2007.

A Lesson for Copenhagen Today: Hans Christian Ørsted's Scientific Method I stedet for klimaovertro: H.C. Ørsteds videnskabelige metode: i anledning af 200 år for Ørsteds opdagelse af elektromagnetisme, 2009.

Verden har brug for Lyndon LaRouche universiteter, bidrag til et festskrift for Lyndon LaRouches 95. års fødselsdag The World Needs LaRouche Universities, 2017.

Prometheus og Epimetheus: Tom Gillesbergs bidrag til et festskrift for Helga Zepp-LaRouches 70. års fødselsdag Prometheus and Epimetheus, 2018.

Download (PDF, Unknown)

Den gamle orden er i opløsning, men der må findes en udvej

Sidste uges amerikanske præsidentdebat viste uden skyggen af tvivl, at ordenen efter Anden Verdenskrig er i færd med at bryde endeligt sammen. Showet fortsætter måske et stykke tid endnu, ligesom kyllingen, hvis hoved er blevet hugget af, stadig løber rundt, men der er ikke meget liv tilbage i skroget til at gøre meget mere end at holde facaden. Ikke alene er der tydeligvis ingen hjemme i skikkelse af USA's præsident, men hele det politiske og på anden måde herskende etablissement har dækket over dette i måneder og endda år, alt imens de har prædiket om floskler som "demokrati", "ansvarlighed" og "ærlighed" til resten af verden.

Kun få dage senere led det vestlige etablissement endnu et stort nederlag i Frankrig, da Macrons parti fik tæsk ved søndagens valg. Ingen form for "bekæmpelse af misinformation" var nok til at forhindre den franske offentlighed i at stemme imod det herskende etablissement i rekordstort antal. Sammen med den mislykkede stedfortræderkrig i Ukraine og den åbenlyse katastrofe, som vestlige lande har tolereret i Gaza, er det ikke svært at se, hvordan "løgneimperiet" hurtigt er ved at falde fra hinanden.

Men det er ikke nok i sig selv. Som Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès i Frankrig, udtrykte det i en erklæring mandag: "Første runde af det franske parlamentsvalg var en bølge af modstand mod det gamle regimes politik med underkastelse over for den finansielle globalisme. Men de politiske kræfter, der hævder at repræsentere denne folkelige vilje til at bryde med fortiden, er selv fanget i den spændetrøje, som vi er blevet påtvunget siden 1946." I lighed med Donald Trump, som på den ene side har kritiseret og på den

anden side fuldt ud omfavnet det militær-finansielle kompleks' politik, har de fleste, hvis ikke alle, oppositionskandidater på tværs af Atlanten endnu ikke hævet blikket for at tage kampen op mod finansoligarkiet i City of London, Wall Street og BlackRock. Kan tilstrækkeligt mange klare stemmer gribe ind og ændre denne debat?

Cheminades erklæring fortsætter: "I dag, midt i det kaos, vi er på vej mod, er jeg overbevist om, at det værste kan ske lige så vel som det bedste." Faktisk befinder verden sig i dag mellem truslen om global krig og en ny global æra med fredeligt samarbejde. Mens den vestlige verden oplever politiske og økonomiske omvæltninger (af den slags der skulle bruges mod Rusland, men som aldrig kom), rejser Xi Jinping til Kasakhstan for at deltage i denne uges møde i Shanghai Cooperation Organization – en af søjlerne i den nye eurasiske arkitektur, der diskuteres i øjeblikket. Kasakhstans præsident Tokayev bemærkede i et interview med Xinhua mandag, aftenen før Xis besøg, at Kasakhstan fuldt ud støtter Kinas Bælte- og Vej-initiativ og ønsker at "tilpasse vores nationale strategier yderligere".

Der er faktisk ved at opstå et nyt system, som viser vejen frem, så verden kan komme ud af sin nuværende krise, og det er vigtigt at huske på, at de eksperter, der angriber det som "kommunistisk" eller "autoritært" fup, er de samme mennesker, som så sent som i sidste uge fortalte, at Joe Biden har et skarpt sind, men at han stammer. Så sløret falder, og det er på høje tid, at borgerne i det transatlantiske område vælger en smuk og fri fremtid sammen med deres globale naboer frem for de uhyggelige og makabre rænkespil fra nutidens militær-finansielle Frankenstein, der trækker hen imod en verdenskrig.

I en diskussion med medarbejdere i dag påpegede Helga Zepp-LaRouche, at Bidens åbenlyse manglende mentale åndsevner i sidste uges debat ubetinget rejser spørgsmålet om denne militær-finansielle "dybe stat", for hvis Biden er i denne tilstand, hvem styrer så i virkeligheden USA? Det giver derfor

mulighed for at organisere folk omkring, hvad der virkelig sker i USA og verden, og hvorfor de har tilladt sig selv at opgive ideen om en republik og deres rolle som borger.

Vesten er nødt til at samarbejde med denne nye orden, hvis man skal komme ud af krisen uden en global krig, og derfor er den russiske præsident Putins tilbud ekstremt vigtigt. Det repræsenterer en udvej, som det er påtrængende nødvendigt at tage.

For en ny befrielse

Udtalelse fra Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès, efter første runde af parlamentsvalget

“Den første runde af det franske parlamentsvalg var en bølge af modstand mod det gamle regimes politik med underkastelse over for den finansielle globalisme. Men de politiske kræfter, der hævder at repræsentere denne folkelige vilje til at bryde med fortiden, er selv fanget i den spændetrøje, som vi er blevet påtvunget siden 1946.

“De lader alle som om, at risikoen for krig ikke eksisterer. Ingen af dem kæmper direkte mod det finansielle oligarki i City, Wall Street, BlackRock og alle dem, der propaganderer for kriminelle sociale nedskæringer. Ingen af dem udfordrer den vestlige oprustningspolitik, som dette oligarki fører. Ikke en eneste af dem sætter spørgsmålstegn ved de europæiske staters underordning inden for militære våben, energi og data. Ingen af dem har offentliggjort den kommende henstilling i henhold til artikel 126 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i forbindelse med proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, som fordømmer vores ledere til at gøre deres eget folk til slaver.

“Kandidaterne fra ‘Ensemble’ var på forhånd underdanige, kandidaterne fra Rassemblement National solgte en national illusion uden nogen reelle midler til at gennemføre den, og kandidaterne fra Nouveau Front Populaire faldbød en social

illusion. Under disse forhold, hvor de stod over for den umiddelbare trussel om krig og økonomisk sammenbrud, gav de alle løfter, mens deres hænder var bundet, hvilket forhindrede dem i at holde deres løfter.

“På grund af manglende økonomiske ressourcer blev Solidarité & Progrès og jeg reduceret til whistleblowere. Det er vi stolte af at have gjort. Desuden er denne nye internationale arkitektur for gensidig sikkerhed og udvikling, som vi foreslår, nøglen til at befri os selv sammen med staterne i det Globale Syd, hvis krav om suverænitet møder vores eget.

“I dag, midt i det kaos, vi er på vej mod, er jeg overbevist om, at det værste kan ske, såvel som det bedste. Frankrig er ikke alene. En global koalition for fred er ved at rejse sig blandt befolkningerne.

“Det er op til os at genkalde os de patrioter og verdensborgere, som tog udfordringen op i juni 1940, og fortsatte kampen for national befrielse mod finansfeudalisterne og deres kollaboratører, uanset om de er ubevidste eller blinde.”

Resultater for Solidarité & Progrès-kandidater

Tre kandidater på det franske fastland

Benoit Odille 380 stemmer (0,75 %)

Gerard Julien: 213 stemmer (0,3 %)

Jean François Grilhaut de Fontaines 769 stemmer (1,22%)

Tre kandidater i distrikter i det franske udland

Jacques Cheminade: 224 stemmer (0,53%)

Odile Mojon-Cheminade: 450 stemmer (1,26%)

Sébastien Périmony: 172 stemmer (0,48%)

Credit: UN Photo/Eskinder Debebe

Lad ikke et stort øjeblik i historien finde et lille folk

(EIRNS) – 30. juni 2024 I dag fik Frankrigs præsident Emmanuel Macron et knusende nederlag i første runde af det franske parlamentsvalg. Hans midterkoalition endte på en tredjeplads efter Marine Le Pens parti National Samling, som vandt i mindst 297 af de 577 distrikter, og det venstreorienterede Nye Folkefront, som førte i mindst 153 distrikter. Macrons gruppering "Ensemble" fører i 65 af distrikterne. Når anden runde den 7. juli afgør, hvem der får pladserne i Assemblée Nationale, forventes det, at Tories i Storbritannien får et lignende spark bagi fra meningsmålingerne den 4. juli. Begge resultater bør være et ekko af den generelle afvisning af de atlantiske kandidater, som fandt sted ved EU-valget den 9. juni.

Der er ingen helte i denne proces – bare et simpelt, højlydt udtryk for afvisning af den økonomiske elendighed, truslen om evig krig og hadet til de såkaldte europæiske leders hensynsløse tilsidesættelse af befolkningens værdier og liv. Men den 1. juli overtager Ungarn formandskabet for EU-Rådet, og i dag bekendtgjorde den ungarske premierminister Viktor Orbán en ny alliance i EU-Parlamentet, "Patrioter for Europa", som tilsyneladende er designet til at gøre en ende på miseren. Den blev dannet af hans Fidesz-parti, af Tjekkiets ANO (deres største oppositionsblok, ledet af tidligere premierminister Andrej Babis) og af Østrigs Frihedsparti (FPÖ), der ledes af Herbert Kickl. Mens alle tre partier lefler for vreden mod immigranter, havde de mere at sige på dagens fælles pressekonference.

Orbán sagde, at valgresultatet den 9. juni blev anerkendt af nogle EU-lande, men "eliten i Bruxelles gør modstand, fordi Bruxelles ikke er en demokratisk konstruktion. I denne situation er det vores pligt at håndhæve vælgerens vilje. Tre

politiske partier sidder her foran jer. Det stærkeste østrigske parti, det stærkeste tjekkiske parti og det stærkeste ungarske parti, og vi påtager os ansvaret for at søsætte denne nye platform og nye fraktion.... I dag skaber vi en politisk formation, som jeg tror meget hurtigt vil blive den største fraktion på den europæiske højrefløj." Han tilføjede, at EU's politik er nødt til at bøje sig for resultaterne af valget til Europa-Parlamentet den 9. juni, hvor de regerende koalitioner i Tyskland, Frankrig og Italien effektivt blev smadret. Orbán sagde, at de tre partier kun var begyndelsen, og at mange andre europæiske partier ville slutte sig til, hvilket ville gøre deres parti til "den største fraktion på den europæiske højrefløj. Det vil ske inden for få dage."

"Patrioter for Europa" erklærede, at "Europas nationer har nået et historisk vendepunkt. Den Europæiske Union – som engang var et drømmeprojekt, der havde rødder i ønsket om forsoning efter ødelæggelserne forårsaget af to verdenskrige og årtiers splittelse – har vendt sig mod europæerne.... Det seneste valg til Europa-Parlamentet i juni havde derfor både generationsmæssig og eksistentiel betydning. Den politiske skillelinje går ikke længere mellem konservative og liberale eller højre og venstre, men mellem centrister – som er forløberne for en ny europæisk 'superstat' – og patrioter og suverænister... Kun gennem sejr og samarbejde mellem kontinentets patriotiske og suveræne partier kan vi garantere vores børns arv."

De "tror på et Europa, der består af stærke, stolte og uafhængige nationer; af nationer, der frit kan beslutte at sameksistere og samarbejde i gensidig forståelse; de tror på et Europa, der arbejder sammen gennem institutioner, der er forankret i nationer; gennem institutioner, der handler på vegne af og er ansvarlige over for Europas befolkning... Forpligtet til fred og dialog, men samtidig klar til at forsvare sig selv mod enhver fare; det beskytter og fejrer sin

europæiske identitet, traditioner og skikke, frugten af den græsk-romerske og jødisk-kristne arv. Det værdsætter den mangfoldighed, der ligger i dets nationer, deres historie og livsstil....”

I går anklagede Orbán bureaukraterne i Bruxelles for at have “skudt europæiske virksomheder i foden med sanktioner”, for at drive inflationen i vejret og for at “påtvinge EU’s befolkning deres egne ideologier” i stedet for at “varetage folkets interesser”. Men Orbán og hans samarbejdspartnere har ingen mulighed for at kæmpe sig tilbage til normal handel med Rusland og Kina. Indsatsen er højere.

Bælte- og Vej-projekterne er på bordet. Kvaliteten af politisk lederskab for at undgå de “påtvungne ideologier” og for at imødekomme det “historiske springende punkt” – hvad Friedrich Schiller identificerede som “punctum saliens” – er også på bordet med de dristige, klare indlæg fra Helga Zepp-LaRouches ti principper og fra den uafhængige amerikanske senatskandidat i New York Diane Sares budskab fra den 4. juli.

Den amerikanske Frihedskrigs elev, Friedrich Schiller, afslørede en vigtig og betimelig lektion om den 4. juli og den rette fødsel af en ny verden, og den forfærdelige tragedie, der hidrører fra den manglende evne til at leve op til lejligheden. Lad ikke et stort øjeblik i historien finde et lille fo

POLITISK ORIENTERING den 1.

**juli 2024 med formand Tom
Gillesberg:**

**Den vestlige elite må erkende
at dens politik har spillet
fallit,**

**og samarbejde med resten af
verden**